

Romanța răspunsului mut

Ion Minulescu

Ce văd!...
E-adevărat?...
Tu ești?...
Cum?...
N-ai murit?...
Tot mai trăiești?...
Pendulă care te-ai oprit din mers,
Încerci acum să mergi în sens invers?...

Hai!... Spune-mi...
Spune-mi tot ce știi...
Să-mi spui chiar și minciuni,
Să-mi spui
Ce n-ai spus nimănui -
Nici celor morți,
Nici celor vii ...

Ce victime ai mai făcut
Din clipa-n care urma ți-am pierdut?...
Ce vrăjitoare te-a trecut prin foc
Și-a reușit să-ți pună inima la loc?...
Și care-anume sfânt din calendar
Te-a sfătuit să te-ntâlnești cu mine iar?...

De ce zâmbești?
E-adevărat?...
Te-ai răzgândit?...
Ne-am împăcat?...
Iar ne iubim?...
Sau, poate, și-azi ne regăsim
Aceiași vechi dușmani?...
Dar tu mai știi după câți ani?...

Eu te-am iertat de mult!...
Dar tu?...
Răspunde-mi "Da"...
Răspunde-mi "Nu" -
Totuna mi-e!...
Știi tu de ce -
La tine "Nu" și "Da" nu sunt
Decât aceleași vorbe-n vânt!...

De ce te temi?...

De ce-ți ascunzi
În palme ochii tăi rotunzi?...
De ce-ți aprinzi ca un semnal
De foc bengal
Obrajii tăi de porțelan
Și inima de Caliban?...

Răspunde-mi!...
Vreau să știu și eu,
De ce-ai venit?...
De dragul meu?
Sau, poate, n-ai venit decât
Să-mi torni, ca și-n trecut, pe gât
Un păhărel de coniac,
Ca eu să tac,
Iar tu să ții
Și să dispari, apoi, suspect,
Cu voluptatea unei bombe de efect!...

Ce zici?
Așa e c-am ghicit
De ce-ai venit?...
De ce te-ncrunți și nu-mi răspunzi?...
Ce nou secret îmi mai ascunzi?...
De ce scrâșnești din dinți
Și taci?...
Hai!... Spune-mi, ce-ai de gând să faci?
Deschide-ți gura - mii de draci! -
Și lasă-mă să-ți mai sărut...
Nu gura...
Ci răspunsul mut!...